

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 8. septembra 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.

GLAVNI URAD: 351 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL. Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanje gl. tajnika: 9448

ČASTNI PREDSEDNIK: FRANK OPEKA, NORTH CHICAGO, ILL. GLAVNI ODBORNIKI

Prvi podpredsednik: JOHN ZEMFRAN, 2728 W. 15th St., Chicago, Ill. Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4718 Halsted St., Pittsb'gh, Pa.

Četrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, 196-22nd St., N. W., Harborton, O. Petri podpredsednika: JOHANA MOHAR, 21341 Miller Ave., Sbeboygan, Wisconsin.

Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver, Colo. Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

POBORNJI ODBOR Predsednik: GEORGE J. BRNOC, 1711 E. 30th St., Lorain, O. II. nadzornik: FRANK LOKAR, 1832 Hawthorne St., Pittsb'gh, Pa.

III. nadzornik: JOHN PEZDIRTZ, 778 E. 15th St., Cleveland, O. IV. nadzornik: MARY HOCHVAR, 21341 Miller Ave., Cleveland, O.

FRANK J. GOSPODARIC, 300 Ruby St., Joliet, Ill. MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

UDJELNICI IN UPRAVNIK GLASILA IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. VODJAZI

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Naznanilo o umrlih Odrasli oddelek

Table with columns: Zaporedna št., Ime, Cert. št., Vesta zavovalnica, Datum smrti, Starost ob smrti (let), Cl. dr. št., Mesto

Mladinski oddelek

Naznanilo o operiranih in poškodovanih

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

IZPLAČANA CENTRALNA BOLNIŠKA PODPORA MESSICA SEPTEMBRA 1939

Table with columns: Dr. Cert. št., Vesta, Dr. Cert. št., Vesta

Dr. Cert. št. Vesta

Table with columns: Dr. Cert. št., Vesta

(Nadaljevanje s 4. strani)

Table with columns: Vesta

18. novembra: Kegljaški klub društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., priredi Roller Skating Party zvečer ob 8, v Euclid Gardens, 36 in Euclid Ave.

30. novembra (Zahvalni dan). Družabna zabava društva Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., v Sartori dvorani na Central Ave.

Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditveno na programu, naj nam izvolijo na naznaniti.—Uredništvo.

Prstan V dolini, je dve sto korakov od reke, je delal Danijel. Njegova visokonoga vola sta predurno vlekla plug po vlažni, rahli zemlji, ki se je že stoletja dala obdelovati za žito in rast.

Bil je mršav sivolas možakar, spojen z grudo in se ni hudoval na usodo. Že daleč je bil čas, ko je izpolnil petdeseto leto. Dosti je pridelal. Res, njegovo življenje bi bilo moglo biti srečnejše, a bilo je še dokaj ljudi, ki jim je bilo še bolj slabo.

V neki pesmarici pa je pri pesmi "Vigred" zapisano, da je njen skladatelj Skrbinešek. To je pomota, kar naj si vsak popravi.

Po mojem nemerodajnem mnenju, naj bo označba skladatelja te pesmi Skrbineš-Vauken. Prvi je pesem uglasbil, drugi pa jo je dal na svetlo in jo rešil pozabljenosti.

Se dve brazdi, potem je bilo dodelano! Ni dobro, če gonijo vola v opoldanski pripek in ju siliš garati. Do polnočnega pa je bilo tega lepega dne naravnost veselje začrtavati ravne proge v njivo.

29. oktobra: Kartna zabava in ples društva sv. Helene št. 193 Cleveland, O. v cerkveni dvorani.

6. novembra: Gledališka igra društva Marije Čistega Spočetja št. 80, So. Chicago, Ill. in zaeno proslava Jednote in društvene 45-letnice društva sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa., v Slovenskem Domu z banketom.

Danijel se je mahoma ozri na njeno levo roko in žile na vratu so se mu napele. Glas mu je bil od jeze kar hripav. "Kje imaš prstan?"

"Prstan... O, jaz..." Treba je še dodati, da se je Damjana leto po tem dogodku omožila. Tam za hribe, daleč odtod. Nedavno je bila prišla spet v domačo vas, seveda, postarana, kakor so se bili vsi postarali. Če sta srečala drug drugega, sta se lepo pozdravila.

"Le priden bodi, Rusec, saj je poslednja brazda!" Rjava prst se je dvignila in se tihotegla na stran. Blesteče se je šinila iskra iz nje. Danijel je pridržal vola, se sklonil k brazdi. In se je dvignil ves bled in nem: Med prsti je držal zlat prstan, prstan bivše njegove neveste!

"Damjanin prstan!" Se jo je videl pred seboj, ženjico, kako mu je navzlic jezi zatrjevala: "Ne, Peter, nisem mu ga dala! Izgubila sem ga!"

Takrat je vzrojil, ves divji je bil in trši ko železo in kamen. Ni ji mogel, ni ji hotel verjeti. A ona je bila ko on: tudi ona je imela svoj ponos! Toda znala se je bolje potolažiti.

Odtlej se je navadno vsako drugo leto zgodilo, da je Danijel v to svoje staro gorje pridelal brazde. Zmeraj je pridelal iste misli. Bile so ko trnje in osat je bil v njih. In čeprav se je še tako premoval, vendar je zdaj drgetalo telo staremu možu. Bilo je, ko da ga je sredi odprtega polja zalotila nevihta; sredi kamnitega sveta, daleč proč od varne strehe. Stal je v besnem, žarečem orkanu, ves oslepljen, nezavesten, ko prikovan. Trideset let njegovega življenja je plesalo krog njega z vsemi bolečinami, tugami, z vso stisko in divjim kesanjem, vendar je to bol prošnja žalostna sladkost.

"Bog daj, Danijel!" je udaril mlad glas v njegovo okamenelost. Dvignil je glave. "A, ti si, deklica!"

Pristopila je k njemu in je z vedrim smehom nesla svojih sedemnajst let tako lahko kakor svehjen opranega perila na glavi. To je bila najmlajša Damjanina hčerka, njen srček, ki jo je najbolj nežno ljubila. "Kaj ste pa tako zamišljeno ogledovali?"

"O, nekaj, kar te bo razveselilo, otrok moj. Zlat prstan, ki sem ga pravkar izoral iz zemlje... Na, vzemi ga, k tvoji mladosti spada! Res, res, — podarim ti ga! Materi ga pokaži in prosim te, nikar se mi ne zahvali!"

Vzela je prstan in je vsa srečna odšla. On pa je zamišljeno dozoral poslednjo brazdo. (Francosko L. Lafage.)

